

رضا دقتی جایزه ی جاودانگی را به روزنامه نگاران و هنرمندان زندانی ایران تقدیم کرد

نیویورک، دوشنبه ۱۰ مه ۲۰۱۰، طی مراسمی باشکوه، رضا دقتی، عکاس بنام ایرانی و فعال حقوق بشر، جایزه معتبر جاودانگی - Infinity award - بخش ژورنالیسم را در برابر ۶۵۰ شخصیت مهم، از مرکز بین المللی عکاسی (ICP) دریافت کرد. از سال ۱۹۸۵، جایزه معتبر Infinity Award به عکاسانی اهدا شده است که توانسته اند دیدی متفاوت از جهان ارائه دهند. عکسهای این مجموعه که به نام " روزی روزگاری، امپراطوری روسیه" ارائه شده، ثمره چندین سال عکاسی او از آثار باقی مانده اشغال افغانستان است.

رضا دقتی در خصوص جایزه و اهدای آن به مردم ایران می‌گوید:

"سی سال پیش جنگی نابرابر در افغانستان درگرفت؛ نبردی که در آن امپراطوری اشغالگر روسیه، تلاش کرد از هر راهی مردم بی دفاع اما مقاوم را مطیع خود سازد.

روزهایی که امپراطوری روسیه، مغرور از اشغالگری و چپاولهایش در قفقاز و آسیای مرکزی، وارد افغانستان شد، به عنوان عکاس و خبرنگار مطبوعات بین المللی، مقاومت مردم افغانستان را به رهبری احمد شاه مسعود در مقابل توپخانه به همراه هلیکوپترها، تانکها و بمب افکنهای روسی در شرایطی که نه مجال عقب نشینی وجود داشت و نه فرصت فرار از مرگ، به ثبت رساندم.

درد و رنج مردم را نهایی نبود؛ اما نیروهای مقاومت دست از مبارزه برای آزادی کشور خود بر نمی داشتند.

در طول ۳۰ سال حضور در صحنه های مبارزات مردم جهان برای آزادی در مقابل حاکمان مستبد و اشغالگران، همواره شاهد پیروزی مردم بوده ام و اینبار در افغانستان، پس از ۱۰ سال جنگ بی رحمانه، زندان، تبعید، شکنجه و آزار مردم آزاده افغانستان، شاهد شکست و عقب نشینی بزرگترین ارتش جهان در آن زمان از اراده مردم بودم. ده ماه بعد موج این شکست، پایه های امپراتوری روسیه را به لرزه درآورد و

مقدمات آزادی کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز و بخشی از اروپا را فراهم کرد موجب سقوط دیوار برلین شد.

هر امپراتوری از خود ویرانه هایی به جا گذاشته است، دو دهه بعد، از امپراتوری روسیه ویرانه های پراکنده ای در تمام افغانستان بجا ماند که همچون غنائم جنگی، بازگوی غرور و بقای مقاومت یک خلق است.

امپراتوری ها، حکام ظالم و اشغالگران، همیشه در مقابل خواست یک ملت برای آزادی، در گذر زمان رنگ می بازند. و در این مبارزات برای آزادی، نقش روزنامه نگاران و هنرمندان بسیار مهم و تعیین کننده است. به همین دلیل انعکاس این مبارزات، تنها با به خطر انداختن زندگیشان امکان پذیر است. بسیاری روزنامه نگارانی که در زندان ها جان باخته اند اما امروز، یکی از سیاهترین نقاط دنیا برای این انسان های آزاده، کشور من ایران است.

من این جایزه را به تمام روزنامه نگاران و هنرمندان ایرانی که در زندان هستند، مورد شکنجه و تجاوز قرار گرفته اند یا جان خود را در این راه از دست داده اند تقدیم می کنم. به آنهایی که علیرغم تمامی خطرات موجود، با شجاعت فراوان کار خود را ادامه می دهند تا این جهان و انسانیت را از فعالیت رژیم دیکتاتوری ایران آگاه نمایند."